

DE ZAAK KLUITJES

Tekst en muziek: Jan de Waard

© 1996 Het Verkeerde beentje 's-Hertogenbosch

een aantal scenes om een indruk te krijgen

ROLVERDELING:

Detective-club 'De Wiz-Kids'

1. **Isabelle** - oudste van het stel, schrijft teksten en neemt als het nodig is de leiding.
2. **Sam** - de leukste thuis, slim kereltje, soms wat te cynisch.
3. **Joram**- de praktische, de doener.
4. **Lotje** - gevoelig, houdt van sentimenteel doen.
5. **Minoes** - gezelligheidsdiertje, wil overal bij zijn als het maar niet te eng wordt.
6. **Kyra** - serieus meisje, beetje verlegen, komt pas later bij de club.

Bejaarden :

7. **De Kapitein** - ex-militair, grote mond, opvliegend.
8. **Opa** - schept graag op over vroeger maar heeft niks meegemaakt.
9. **Oma** - daadkrachtige oude no-nonsense dame.
10. **Mnr. Verbiest** - intelligente bedachtzame oud-leraar.
11. **Mvr. Boezem** - bazige vrouw die alleen aan zichzelf denkt.
12. **Mvr. van Puffen** - zeurderig, beetje dom, snel moe, slikt veel medicijnen.
13. **Mvr. de Mus** - onzeker, snel op de kast.
14. **Mvr. Muntelaar** - bekakt type, slikt pilletjes, kijkt neer op de rest.
15. **Mvr. Hopstaken** - verstrooid, is voortdurend van alles kwijt.
16. **Mvr. Buskermolen**- is in voortdurende staat van opwinding, zit in een rolstoel.
17. **Verpleegster**- geduldig, plichtsgetrouw, in dienst van Buskermolen.

Anderen :

18. **Mvr. Kluitjes** - directrice, bezig en niet bereid tot luisteren. heeft duidelijk last van smetvrees en een afkeer van dieren. Grote en dragende rol !
 19. **Jan K. Muntelaar**- zoon van mevrouw Muntelaar, onbetrouwbaar type. handelt in drugs.
 20. **Harry, de portier**- plichtsgetrouwe ambtenaar, niet bijster intelligent.
 21. **Juryvoorzitter**- kleine rol met weinig tekst
 22. **Jury-lid 2** - kleine rol met weinig tekst
 23. **Jury-lid 3** - kleine rol met weinig tekst
- 24 t/m 27** vier kaartende en ruzieënde bejaarden, op verzoek extra bij te leveren

Van zowel mevrouw Kluitjes als Isabelle wordt zangtechnisch een en ander verwacht. De andere solozangpartijen stellen wat minder hoge eisen.

Als er te weinig spelers zijn kunnen de rollen van mevr. Buskermolen en de verpleegster worden geschrapt. Zij hebben geen interactie met de rest. Als er teveel spelers zijn kan er gedacht worden aan een koor, aan dans (in de introductiemuziek en tijdens de nachtmerrie op blz. 25) of aan een uitbreiding van het aantal bejaarden. (achterin het scriptboek staan er vier)

SCENE 1

De conversatiezaal van bejaardentehuis "De Gouden Horizon"

De zaal zit vol bejaarden die zich met moeite weten te vermaken. De sfeer is ruzie-achtig, de verveling slaat toe. Kapitein zit te schaken met meneer Verbiest, mevrouw Boezem leest, mevrouw van Puffen zit te breien, mevrouw Hopstaken scharrelt rond, op zoek naar haar bril. De rest zit niks te doen. Mevrouw Buskermolen wordt wat later door de verpleegster in haar rolstoel opgereden.

- Kapitein :** M'n paarden rukken op, Verbiest, nog even en je bent omsingeld !
- Verbiest :** Ach wat, die trage knollen van jou lopen mank en ze zijn stekeblind. Nee, Kapitein, mij maak je niet bang !
- Kapitein :** Wat krijgen we nou ? M'n infanterie een beetje belachelijk maken ! Huppatee !
(*mept de koning van Verbiest het bord af*) Knock out !!
- Verbiest :** Schaken is een denksport, Kappie. Dat doe je hiermee ! (*wijst naar zijn voorhoofd*) Jij kunt beter gaan boksen, als je daar tenminste niet te stijf voor bent. (*beide mannen gaan demon-stratief met de armen over elkaar zitten . Mevrouw Buskermolen wordt opgereden.*)
- Buskermolen :** Zult! Zure zult, bij het ontbijt! Je kunt me veel voorschotelen bij het ontbijt maar zure zult! Gemalen varkenskop op je nuchter maag, zijn ze nou helemaal ! Ik wil geen zult, ik wil gestampde muisjes !!!
- Verpleegster :** Rustig nou maar, mevrouw Buskermolen, rustig, denk om uw bloedspiegel.
- Opa :** Over boksen gesproken. Weet je nog die keer dat Anton Geesink bij ons in het dorp een demonstratie kwam geven ?
- Oma :** Dat was judo, lieverd, Anton Geesink deed judo.
- Opa :** Wat maakt dat nou uit. In ieder geval, ik daagde hem uit voor een partijtje maar hij ging er mooi niet op in !
- Oma :** Dat was heel aardig van meneer Geesink.
- Boezem :** Kan het wat stiller ! Ik zit te lezen !!
- v. Puffen :** Doe je dat met je oren dan ?
- Boezem :** Hou jij je nou maar bij je breiwerk, van Puffen. Volgens mij zit er trouwens een steekje los.
- v. Puffen :** (*inspekteert breiwerk*) Ik zie niks.
- Boezem :** Nee, daar niet. Hier ! (*wijst op voorhoofd*)
- de Mus :** Wat zit iedereen toch naar zijn hoofd te wijzen?
- Muntelaar :** Niks van aantrekken, Mien. Zolang het niet over jouw hoofd gaat.
- de Mus :** Wat is er mis met mijn hoofd ?
- Muntelaar :** Ik had er niet over willen beginnen maar nu je het zo vraagt, ik heb heel erg sterk het idee dat het steeds kleiner wordt.
- de Mus :** (*voelt verontrust aan d'r hoofd*) Meen je dat nou ?

- Hopstaken :** (loopt al de hele tijd rond te schuifelen) Heeft iemand m'n bril gezien ?
- de Mus :** Verrek, ik geloof dat je gelijk hebt.
- Boezem :** Stilte !!!!!!!!! Ik zit te lezen !
- Kapitein :** Mens, hou je koest !
- Muntelaar :** Pas nou op, Kapitein, straks komt er weer ruzie
- Allen :** **`k verveel me dood
d'r is geen ene moer te doen
ik hou me groot
maar `k heb de balen van dat
krantje lezen
kleedje haken
truitje breien
potje schaken
kopje koffie
en op tijd naar bed toe**
- wat is `t hier stil
dat ik hier ooit ben heengegaan
uit vrije wil
mijn laatste jaartjes mag ik
dutjes doen, ta-
pijtjes knopen
uren zitten
eindje lopen
kaartje leggen
en op tijd naar bed toe**
- Verbiest :** **waarom mocht Kastor hier niet blijven
dan kon ik met hem naar `t plantsoen**
- van Puffen :** **als ik m'n Siamese poes had mogen houden
dan had ik hier tenminste nog wat zinnigs te doen**
- Allen :** **`k verveel me dood
er is**
- Boezem :** Voor de laatste keer, kan het hier nou eens eindelijk stil zijn !
- Kluitjes :** (komt op) Tut, tut, mevrouw Boezem, er mag hier best gekletst worden. Dat is gezellig. En een bejaardentehuis moet gezellig zijn! Als u stilte wilt..... nog een paar jaartjes, hoor, dan wordt het voor altijd stil. En meneer Verbiest, ik dacht dat we het onderwerp huisdieren hadden afgesloten. Dat geldt ook voor u, mevrouw van Puffen, sinds dat vieze beest weg is hoeft u uw kamer niet meer elke dag te stofzuigen. Dus heeft u tijd voor andere leuke dingen !
- Hopstaken :** Heeft iemand mijn bril gezien ?
- Verbiest :** Mevrouw Kluitjes, ik verveel me. Ik mis m'n hond.
- van Puffen :** Ja, en ik mis m'n lieve poes !
- Buskermolen :** En wat betreft het ontbijt, ik weiger voortaan.....

Kluitjes : (*Negeert dit, klapt in haar handen*) Tijd voor de thee. En vandaag drinken we de thee buiten. Het is lekker weer, de tuinstoelen staan klaar. Kom op, kluitjes, in de beugels !

(*de oudjes staan op en scharrelen keuvelend achter Kluitjes aan*)

v. Puffen : Mevrouw Kluitjes, mevrouw Kluitjes, mevrouw Boezem zit me weer te plagen.

Kluitjes : U moet wel tegen een grapje kunnen, mevrouw van Puffen. Heeft u trouwens uw medicijn al genomen ?

Hopstaken : Mevrouw Kluitjes, heeft u mijn bril gezien ?

de Mus : Mevrouw Kluitjes, vindt u ook dat mijn hoofd kleiner is geworden ?

Kluitjes : Wat nou weer ! Mevrouw de Mus, u wordt weer eens voor de gek gehouden !

Verbiest : (*tot Kapitein*) Daar heb jij geen last van hè, Kappie!

Kapitein : Waarvan heb ik geen last ?

Verbiest : Van een te klein hoofd. Dat je dat ding van jou nog een beetje rechttop kunt houden, een hele prestatie, hoor !

SCENE 2 Detective-bureau 'de Wiz-kids'

Midden-achter op het speelveld bevindt zich een verhoging waarin een soort boomhuis te herkennen. Er moet speelruimte zijn voor 6 kinderen. De hut is het domein van Sam, Joram, Lotje, Minoes en Isabelle. Joram komt op, hij heeft een oude draagbare telefoon gescoord en voert zogenaamd een telefoongesprek.

Joram : Ja, hallo, met detectivebureau De Wiz-Kids. Zegt u het maar.....Aha.....da's niet zo mooi.....nee, natuurlijk, dat begrijp ik. (*Sam komt op, ziet Joram met z'n telefoon en loopt enthousiast op hem af.*)

Sam : Doet ie het nog ?

Joram : Vast wel. Het is een echte. Heeft bij m'n vader op 't kantoor gestaan. Komt nog uit de tijd van telefoons met GREENPOINT!

Sam: GREENPOINT?

Joram: Toen kon je alleen maar mobiel bellen als je in de buurt van een grote ontvanger stond. Dat heette een GREENPOINT.

Sam : Kunnen wij toch ook doen ! Een Greenpoint maken ! D'r is vast nog wel ergens wat groene verf. Kom op, we beginnen gelijk ! (*klimmen naar boven*)

Joram : Er is alleen nog maar rooie verf.

Sam : Maakt niet uit. Maken we d'r een Redpoint van. Da's eigenlijk nog veel beter. Een Redpoint klinkt veel geheimer ! Als jij nou gaat verven dan hang ik het bord wel op. Hebben wij eigenlijk een wapenvergunning ?

Joram : Een wapenvergunning ? Ik niet. Daar moet je toch éérentwintig voor zijn.

Sam : Nee man, dat bedoel ik natuurlijk niet. Ik bedoel, als detective. Sporen we alleen maar op of mogen we ook schieten.

Joram : Als we Amerikaanse detectives zijn mogen we schieten zoveel als we willen.

Sam : Dan zijn we Amerikaanse detectives !

(*Lotje en Minoes komen op.*)

Lotje : Hallo, wat zijn jullie aan het doen ?

Sam : We zijn een Amerikaans detective-bureau begonnen. En jullie gaan vast en zeker vragen of jullie mee mogen doen en dan zeg ik eerst nee, maar dan zegt Joram dat jullie wel mee moeten doen omdat Minoes zijn zusje is en omdat hij anders thuis op z'n donder krijgt omdat ie z'n zusje weer eens buitensluit en dan zeg ikVOORUIT DAN MAAR WEER !!!!!!!!!!!

Minoes : Met ons erbij is het altijd veel gezelliger .

Lotje : Dat weet Sam ook wel maar dat durft ie niet te laten merken. Wat is dat trouwens, een detective-bureau ?

Sam : Sherlock Holmes, Philip Marlowe, Hercule Poirot, dat soort jongens.

Joram : Een soort Rescue-Rangers, maar dan geen eekhoorntjes.

Minoes : En wat zijn wij dan ?

Lotje : Als jullie maar niet denken dat wij de charmante assistentes gaan lopen uithangen.

Minoes : Waar is Isabelle, doet Isabelle niet mee ?

Joram : Jawel. Ze zit thuis een reclametekst te schrijven. Zo'n tekst waarmee je klanten trekt. Dat kan ze goed.

Minoes : Ja, kunst. Ze is al dertien !

Isabelle : (*komt op met papieren in d'r hand*) Nou, en! Dat heeft toch helemaal niks met leeftijd te maken. Ik vind het gewoon leuk om te schrijven. Ik heb er een lied van gemaakt.

Sam : Oh, mooi, dan maken we d'r een clip van.

Isabelle : Als jullie even kunnen luisteren, het gaat zo

Isabelle : **Is er bij u ingebroken
hebben ze uw auto gejat
is uw nieuwe race-fiets gestolen
die u net een weekje had**

Wiz-Kids : **wij van speurdersclub de Wiz-kids
wij zijn hem zo weer op het spoor
wij zijn de Wiz-kids
de Wiz-kids**

Joram : **Is uw lieve poes weggelopen
is uw trouwe hond er vandoor
wacht dan met een nieuwe te kopen
wij zijn hem zo weer op het spoor**

Wiz-Kids : **wij van speurdersclub de Wiz-kids
wij zijn de beste speurders van de stad
wij zijn de Wiz-kids
de Wiz-kids**

Joram : Harstikke goed, Isabelle. Als daar geen klanten op af komen dan weet ik het niet meer. Ik wed dat er geen een detective-bureau in Nederland zo'n gave clip heeft !

Sam : Hola, we waren wel een Amerikaans detective-bureau.

Minoes : Maar wat zijn wij nou ? Wij doen toch ook mee !

Lotje : Ja, wij doen ook mee. En wij kunnen geeneens geen Amerikaans.

Isabelle : Het zou wel leuk zijn als we echt iets konden opsporen. Of echt iemand helpen.

Lotje : Ik weet het. Minoes en ik zijn klanten. En wij komen hier naartoe voor hulp. En dan gaan jullie ons helpen.

Sam : Weet je wel hoe duur we zijn ? Honderd dollar per uur. Nee, wacht, ik weet al wat Lotje, jij moet doen alsof je harstikke ziek bent, en jij, Minoes, jij vertelt dat jullie vergiftigd zijn in de snackbar hier op de hoek.....
Doe dan !

(Lotje doet braaf alsof ze ziek is , Minoes ondersteunt haar)

Minoes : Help, help, we zijn vergiftigd. Wilt u ons alstublieft helpen.

Joram : Dat kost wel honderd dollar per uur.

Sam : Ach, welnee. Omdat jullie onze eerste klanten zijn doen we het gratis. Kom op, collega, dan gaan we die bewuste fricandellen eens aan een inwendig onderzoek onderwerpen. Dames, komt u mee, dan kunt u de daders aanwijzen. Misschien liggen ze nog in de koelvitrine.

Isabelle : *(heeft alles van een afstandje gadegeslagen)* Soms vraag ik me wel eens af hier niet een beetje te oud voor wordt. *(gaat af)*

SCENE 3 **De conversatiezaal van bejaardentehuis 'de Gouden Horizon'**

De bejaarden komen op en en gaan allemaal zitten. De stoelen worden zo gezet dat ze allemaal dezelfde kant op kijken. Er worden zo meteen dia's vertoond . Als een braaf klasje zitten ze te wachten op juffrouw Kluitjes. Er staat een diascherm dusdanig opgesteld dat zowel de bejaarden als het publiek de vertoonde dia's kunnen zien. De projector wordt bediend door Harry.

Kapitein : Het zal mij benieuwen wat ze nou weer te vertellen heeft.

Verbiest : Ik dacht toch dat ik van m'n leven genoeg had geleerd maar sinds die Kluitjes hier is voel ik me weer in de schoolbanken zitten.

- Buskermolen :** Ik heb helemaal geen zin in lange verhalen. Ik heb problemen met m'n concentratie, dat weet ze toch! Als iets langer duurt dan tien minuten dan wordt ik zenuwachtig! Dan wil ik weg, dan wil ik eruit !! **IK WIL ER NU AL UIT !!**
- Verpleegster :** Rustig nou, mevrouw Buskermolen, denk om uw hartkleppen!
- Hopstaken :** Heeft iemand mijn bril gezien ?
- Muntelaar :** Zie het nou toch eens allemaal wat positiever, stelletje ouwe zeurpieten. Ik zeg maar zo, je bent nooit te oud om te leren.
- Kluitjes :** Zo mag ik het horen, mevrouw Muntelaar. Zitten we allemaal een beetje lekker? Dan wil ik nu graag beginnen. Zeer tot mijn spijt heb ik gisteren gemerkt dat er onder u nog steeds enkelen zijn die bezig blijven over huisdieren. Ik had toch zo gehoopt dat dat nu eindelijk zou zijn afgelopen. Maar helaas. Meneer Verbiest schijnt die hond van hem niet te kunnen vergeten en mevrouw van Puffen, ja, van u valt het me extra tegen, u blijft blijkbaar vinden dat die harige poes van u hier had moeten blijven. Ik ben blijkbaar nog niet duidelijk genoeg geweest. Vandaar dat ik u heb uitgenodigd voor deze bijeenkomst. Harry, doe het licht maar uit, en de eerste dia, graag. *(er verschijnt een dia van een poes, een golf van vertederd gemompel gaat door de groep bejaarden)*
- Kluitjes :** Oh, oh ,wat snoezig, denkt u nu allemaal. En ik geef toe, zo op het eerste gezicht lijkt dit ook snoezig. Maar wat zien we als we de zaak eens van heel dichtbij gaan bekijken? *(de volgende dia toont een parasiet, een vlo of luis)* **ONGEDIERTE !!!!** Tussen al die haren sterft het van de vieze jeukbeestjes, waar je bulten en enge ziektes van kunt krijgen ! **SNOEZIG, HE ?** Harry, volgende dia graag. *(de volgende dia toont een siervogel, wederom een golf van oh's en ah's veroorzakend)*
- Kluitjes :** Prachtig hè, zo'n lief vogeltje. Maar zo'n lief vogeltje laat wel de hele dag van alles vallen !! *(volgende dia toont uitkomende larven of een ander vies en krioelend tafereel. **De bejaarden maken geluiden van afgrijzen.**)*
- Kapitein :** Doe mij één fricandel speciaal !!
- Kluitjes :** Harry, doe het licht maar weer aan. *(licht gaat aan)* Wie was dat ? Aan de bromstem te horen was u dat, Kapitein. U vindt het blijkbaar niet erg om ziek te worden. En om langzaam dood te gaan onder de meest helse pijnen. U vindt een bak met van die glibberige vissen op uw kamer blijkbaar belangrijker dan uw eigen gezondheid ? *(er komt geen reactie)* Goed, Harry, doe het licht maar weer uit. Volgende dia graag. *(dia toont hond , er wordt niet meer gereageerd)* En hoe zien de vriendjes eruit die Bello heeft meegenomen ? *(laatste dia toont bloedzuigend insect, **de bejaarden gillen het uit.**)*
- Kluitjes :** Doe het licht maar weer aan, Harry. *(licht aan)* Ik heb de indruk dat we nu wat beter begrijpen waarom mijn maatregel een juiste maatregel is. Laten we dan ook afspreken dat we het er van nu af aan niet meer over hebben. Iemand nog vragen? Geen vragen ? Dan wens ik u nog een prettige avond. *(gaat af)*
- Muntelaar :** Zie je wel, ze heeft gewoon gelijk
- Boezem :** Ze heeft helemaal geen gelijk maar ze maakt gebruik van het feit dat ze hier de baas is. Ze overdondert je zodat je geen tijd hebt om een antwoord te verzinnen.
- de Mus :** Sinds ik mijn parkietjes heb moeten wegdoen vind ik er niks meer aan hier. Maar dat vieze ongedierte wil ik ook niet. Ik wist helemaal niet dat het zo erg was.
- Muntelaar :** Misschien wordt daarom je hoofd wel steeds kleiner. Misschien wordt het wel langzaam opgegeten door kleine beestjes.

de Mus : Hou je nou op !!!!

van Puffen : Ik ben moe. Ik ga slapen. Het heeft toch allemaal geen zin.

Oma : Is het alweer zo laat. Kom, man, dan kruipen wij ook onder de vette lappen.

SCENE 4 Detective-bureau 'de Wiz-kids'

Minoes en Lotje op, ze hebben gordijntjes, posters en andere versieringen bij zich

Minoes : Kom op, Lot, dan zullen we dat hok eens een beetje op gaan knappen. Die jongens denken zeker dat een ouwe telefoon en een bord op de deur genoeg is.

Lotje : Die snappen niet dat klanten heel sfeergevoelige mensen kunnen zijn. Die moeten zich thuisvoelen, dan komen ze vanzelf.

Minoes : Sfeergevoelig, precies. Dat woord zocht ik al.

Isabelle : (*komt op*) Middag, dames. En.....zijn de daders nog gepakt ?

Minoes : Daders ?

Isabelle : Nou, je weet wel, de zaak van de vergiftigde fricandellen. Hebben onze speurneuzen er nog iets van gebakken.

Lotje : Ze hebben eerst de fricandellen onderzocht, maar Sam vond de bami-schijven ook verdacht.

Minoes : En de kalfs-kroketten.

Lotje : En toen werden ze ziek. Alles is eruitgekomen.

Minoes : Zonde van het onderzoek.

Isabelle : Ik heb formulieren ontworpen. Daar kunnen we alles op invullen. Naam, geboortedatum en een korte omschrijving van de zaak, mogelijke verdachten, enzovoort. Jammer dat we geen computer hebben.

Minoes : Je maakt het wel erg echt hoor, Isabelle. Het is maar een spelletje.

Isabelle : Maar het zou toch geweldig zijn als we echt iemand konden helpen. Een spelletje is best leuk maar dan bepaal je zelf hoe het afloopt. En als het echt is wordt het veel spannender.

Lotje : Help je mee inrichten. Het wordt harstikke leuk. (*er wordt even flink doorgeklust*) Vind je ook niet dat klanten heel sfeergevoelig zijn ?

(Kyra komt op, loopt wat dralend rond)

Isabelle : Sfeergevoelig ?

Minoes : Ja, sfeergevoelig

Kyra : Hallo !

Isabelle : Hallo.

Kyra : Mag ik eens wat vragen. Jullie hebben een detective-clubje, is dat alleen maar om te spelen of lossen jullie ook echt dingen op ?

Lotje : Het is alleen maar om te.....

Isabelle : *(valt Lotje in de rede)* Allebei, meestal spelen we maar soms doen we ook echte zaken.

Minoes : Ja, maar.....

Isabelle : Het hangt er gewoon vanaf wat voor iets het is. Hoezo ? Heb jij iets voor ons dan?

Kyra : Misschien. Zijn jullie maar met z'n drieën? *(Sam en Joram op)*

Joram : Met z'n vijven. Wij zijn ermee begonnen, Sam, Isabelle en ik.

Minoes : En wij doen ook mee.

Kyra : Ik heet Kyra. Ik woon in de Vlierbessenstraat.

Isabelle : Ze heeft misschien een opdracht voor ons. Een echte !

Joram : Wauw ! Vertel op !

Isabelle : *Wacht even, dan komen we naar beneden. (de dames komen naar beneden, ondertussen praten Sam en Joram door. De kinderen gaan in een halve cirkel zitten met Kyra in het midden, haar gezicht recht naar het publiek.)*

Sam : Maar hoe moet dat dan. Als het echt is zijn we gewoon in Nederland. En dan mogen we niet schieten.

Joram : Waarmee wou je dan schieten dan ? We hebben toch ook helemaal geen echte pistolen.

Sam : We hebben geeneens een wapenvergunning. En als het nou om echte boeven gaat? Dan staan we mooi voor joker met onze nep-pistooltjes van Bart Smit. *(inmiddels zit iedereen)*

Isabelle : Kunnen jullie misschien ook even luisteren ? Kyra, vertel maar op.

Kyra : Nou, ik heb dus eigenlijk een probleem. Het is eigenlijk niet mijn eigen probleem, maar van m'n oma en opa. Maar het is toch ook wel weer een probleem van mezelf want ik heb er gewoon heel veel last van.

Sam : Zo, jij houdt van opschieten .

Kyra : Het zit zo. Mijn opa en oma wonen in een bejaardentehuis. De Gouden Horizon heet dat ding. Omdat dat hier in de stad is vinden mijn ouders dat ik best één keer per week bij ze op bezoek kan. Nou is dat niet zo'n probleem want m'n grootouders zijn harstikke leuke mensen. Tenminste, dat waren ze. Want wat is er gebeurd ? Sinds een paar weken is daar een nieuwe directrice. En die heeft alle huisdieren laten verwijderen, omdat huisdieren onhygiënisch zouden zijn. Moet je net mijn grootouders hebben. Die zijn dol op dieren. Ze hadden een hond en een kanarie en een goudvis. En die hebben ze allemaal weg moeten doen. Belachelijk gewoon ! En nou zijn ze strontsjaggerijg, al een paar weken. Ze doen niks anders meer dan kankeren op die directrice.

Joram : Terecht !

Sam : Opsluiten, die hap !

- Kyra :** Maar het stomme is dat ze het pikken. Al die bejaarden gaan er vanuit dat dat mens gewoon de baas is en dat ze dus niks tegen haar kunnen ondernemen. En ook m'n ouders zeggen dat ik me er niet zo druk over moet maken en dat die directrice heus wel weet wat ze doet.
- Isabelle :** Ouders ! Allemaal hetzelfde. Al krijg je belachelijk veel strafwerk terwijl je bijna niks hebt gedaan, dan zeggen ze nog : "je zult het wel verdiend hebben !"
- Minoes :** Ik krijg nooit strafwerk.
- Kyra :** Maar dat je op het eind van je leven nog steeds zo gekoeieneerd wordt !
- Sam :** Bejaardenhuizen zijn gewoon gevangenissen. Of ze nou 'Gouden Horizon' heten, of 'het Laatste Loodje' of 'de Bittere Pil'.....(*de anderen staan ook op*)
- Isabelle :** Wie kent de Bittere Pil niet !
- Lotje :** Iedereen kent de Bittere Pil !
- Minoes :** De Bittere Pil is berucht !
- Sam :** De Bittere Pil is het meest afschuwelijke bejaardentehuis van de wereld !!
- Isabelle :** **Zeg, ken je het bejaardenhuis : "De Bittere Pil" daar is een directrice die geen huisdieren wil. Ze heeft het streng verboden en ze is fanatiek, want beesten die zijn smerig en die maken je ziek. Van dieren houden vindt ze grote larie dus niemand mag een poes of een kanarie een dagje naar de dierentuin of kinderboerderij, zelfs eendjes voeren in het park dat is er niet meer bij !**
- Allen :** **Nu zitten al die arme oudjes zich te vervelen voor het raam geen leuke vis om voor te zorgen geen hondje om mee uit te gaan. ze willen protesteren maar dat vinden ze eng want oh, de directrice is verschrikkelijk streng.**
- Sam :** **Nu heeft ze weer iets nieuws bedacht, 't is werkelijk waar, ze staat nu hele dagen met de spuitbus klaar want vliegen, vlinders, muggen, motten, wespen, enzovoort die brengen enge ziektes mee, dat heeft ze gehoord en overal staan vallen voor de muizen en bloemen mogen niet vanwege luizen ook planten zijn verboden want die hebben weleens spint en dat dat heel gevaarlijk is dat weet toch ieder kind !**
- Allen :** **nu zitten al die arme oudjes zich te vervelen voor het raam geen sanseveria of ficus mag er nog in de kamer staan ze willen protesteren maar dat vinden ze eng, want oh, de directrice is verschrikkelijk streng**
- Minoes :** **haar angst voor ziektekiemen loopt nu echt uit de hand ze heeft weer iets gelezen in een medische krant van kinderen met wormpjes en hoofden vol met luis en dat loopt zomaar vrolijk rond in haar bejaardenhuis**

- Lotje :** de maatregel was vliegensvlug genomen
kinderen mogen voortaan niet meer komen.
dus opa `t is wel jammer maar je krijgt nooit meer bezoek
en oma, als je verveelt dan pak je maar een boek
- Allen :** nu roepen al die arme oudjes :
wij worden maar van een ding ziek !
en dat is van die directrice
dat mens is veel te fanatiek
en tegen deze kwaal bestaat maar een medicijn
we luisteren gewoonweg niet meer naar dat sjaggerijn !
- Kyra :** Dat zou mooi zijn, ja. Als die arme oudjes eens in opstand zouden komen tegen dat mens. Maar dat is juist het probleem. Ze hebben allemaal zo'n houding van : er is nou eenmaal niks aan te doen.
- Joram :** Maar daar kunnen wij toch wel voor zorgen !
- Sam :** Ja, dat is onze specialiteit; ouwe mensen ophitsen !
- Lotje :** Oude mensen zijn heel sfeergevoelig.
- Isabelle :** Ben je daarom naar ons toegekomen ?
- Kyra :** Bij ons in de straat wonen nauwelijks kinderen. En ik had jullie bord zien hangen. Ik weet natuurlijk ook wel dat jullie geen echte detectives zijn maar misschien hebben jullie wel ideeën.
- Isabelle :** Heb je al met die directrice gepraat. Hoe heet het mens trouwens.
- Kyra :** Mevrouw Kluitjes .
- Sam :** Aangebrande spruitjes !
- Isabelle :** We kunnen natuurlijk wel een of andere aktie gaan bedenken maar we moeten eerst maar eens met dat mens gaan praten. Wie weet valt het wel mee.
- Minoes :** Praten ! Saai hoor. Ik ga niet mee.
- Isabelle :** Luister nou. Ik bel d'r wel op. En als ze niet voor rede vatbaar is bedenken we een plan.
- Kyra :** Dus jullie doen het ?
- Joram :** Yes !! Dan hoop ik dat ze NIET voor rede vatbaar is.
- Sam :** Kom op. Bellen ! (*allen af*)

SCENE 6 De conversatiezaal

Er zitten een stel bejaarden in de zaal. Opa, oma en Hopstaken zijn daar niet bij .

- Verbiest :** Het klompenmuseum ! Hoe verzint ze het. Dan ga ik nog liever naar een grafzerkententoonstelling. Daar heb je tenminste nog iets aan.
- Kapitein :** Ik vertik het, Ik ga niet mee. Ik doe gewoon of ik ziek ben.
- Boezem :** Nee, Kapitein. Dat is laf. Dan moet je ook zeggen dat je het vertikt.

Kapitein : Als enige zeker. Ik kijk wel uit. Dan heb ik het straks weer gedaan.

Muntelaar : Wat zijn we weer lekker negatief. Klompen zijn toevallig wel een prachtig voorbeeld van onze rijke Nederlandse cultuur.

Hopstaken: *(komt binnen schuifelen met ondergebit in haar hand)* Fe had gelijk. Het fat gewoon in het glaafje. *(gaat haar gebit in zitten doen)*

van Puffen : Ik zie ons al de hele dag door zo'n museum sjouwen. Pfff. Ik ben nou al moe.

Opa en oma komen binnen .

Oma : Mag ik jullie even voorstellen. Mijn allerliefste kleindochter, Kyra.

Kyra : Goeiemiddag allemaal. Ik heb ook wat vrienden meegebracht. *(de rest komt ook binnen)* Dit zijn Isabelle, Sam, Joram, Lotje en Minoes.

Nu gaat iedereen zich persoonlijk aan iedereen voorstellen. Een volle minuut van geloop, gepraat en gedoe, lekker rommelig. Als dit gebeurd is neemt oma luidkeels het woord .

Oma : Zijn we allemaal zover ?

Sam : Die mevrouw daar heb ik nog niet gehad ! *(loopt naar Hopstaken)* Hallo, ik ben Sam.

Hopstaken : Het zat gewoon in het glaasje !

Oma : Mag ik dan even jullie aandacht. Kyra hier en haar vrienden zijn hierheen gekomen met een speciale bedoeling. Ze willen ons helpen om mevrouw Kluitjes zover te krijgen dat we weer huisdieren mogen houden. Is dat niet geweldig ? Misschien hebben ze wel ideeën waar wijzelf nooit op zouden komen. In ieder geval durven ze veel meer.

Opa : Dat is waar. Jonge mensen durven veel meer. Ik herinner me nog heel goed dat toen ikzelf een jaar of twaalf was, toen heb ik eens een keer.....

Boezem : Ja, ja, we weten het wel, opa. Je was indrukwekkend.

Verbiest : Is het dan geen goed idee dat we de jongelui eerst eens vertellen wat ons precies dwarszit.

Oma : Dat is nou precies wat ik wilde voorstellen.

Kapitein : **ik had een goudvis in een kom
gewoon een goudvis in een kom
dus er was eigenlijk niet zoveel aan het handje.
het brengt wat leven in de kiet
en zoveel centen kost dat niet
gewoon een kom, wat kiezels en een plantje
maar Kluitjes zei :**

Oma : **`dat gaat niet door,
zo'n glibbervis is mij te goor
zo,n beest dat poept maar in zijn eigen water
en dat trekt ongedierte aan
nee, Kapitein , het zal niet gaan'.**

Kapitein : **nu zit ik dus met een levensgrote kater.**

van Puffen : **een kater?**

Kapitein : **ja, een kater.**

van Puffen : 'k wou da'k mijn kater hier nog had
die eigenwijze rooie schat
en dat ie nu bij mij op schoot kwam liggen spinnen
ik zou veel opgewekter zijn
en niet zo'n nukvig sjaggerijn
die van verveling niet weet wat ze moet beginnen
maar mevrouw Kluitjes zei weer :

Oma : 'nee,
zo,n kater brengt maar vlooien mee
waarom gaat u niet creatief tapijtjes knopen
of lekker wand'len in 't plantsoen
dat is wat oude vrouwtjes doen `.

van Puffen : nou, je zou haar toch een flinke hengst verkopen.
Boezem : een hengst?
van Puffen : ja, een hengst.

Boezem : zo,n flinke hengst heb ik gehad
toen ik nog op de mulo zat
als jonge meid was ik een prima amazone
ik had toen heus een eigen paard,
dat beest dat was miljoenen waard
wij hebben samen heel wat wedstrijden gewonnen
maar nu ben ik een oude vrouw
en zelfs als ik een pony wou
dan zou dat zeker op bezwaren stuiten
sinds die Kluitjes hier regeert
worden mijn wensen genegeerd
dus een huisdier, we kunnen er naar fluiten
naar fluiten ?

Allemaal : naar fluiten ?
Boezem : ja,naar fluiten

Allen : lieve mevrouw Kluitjes
geef ons dan een dier
bijvoorbeeld een leuk hondje
dan fluiten we met plezier

Buskermolen : En dan heb ik mijn verhaal nog niet eens verteld.

Verpleegster : Rustig nou, mevrouw Buskermolen, denk om uw suiker !

Buskermolen : Wat nou suiker ! Kreeg ik maar suiker ! Maar nee, wat krijg ik ?
ZURE ZULT !!

Joram : Maar ik snap iets niet. Jullie zijn wel met z'n twintigen of zo en die Kluitjes is maar
alleen. Hoe kan zij dan de baas zijn. Als jullie gewoon tóch een huisdier nemen dan
kan zij daar toch niks tegen doen ?

Verbiest : Ik vrees dat dat zo niet werkt jongeman. Kluitjes is hier het 'bevoegd gezag'. Als
wij ons niet aan de regels houden kunnen we vertrekken.

Kapitein : Zij is de generaal en wij zijn maar gewone soldaatjes. En de mening van gewone
soldaatjes doet er niet toe.

Sam : En als de soldaten in opstand komen.....

Kapitein : Mouterij ? Dat betekent de krijgsraad. Zes weken op water en brood !

Isabelle : Ho, ho, maar dit is het leger niet. Jullie mogen best in opstand komen.
Jullie mogen best je mening laten horen. Maar dan moet je er voor zorgen dat dat
ook indruk maakt ! Als je alleen maar wat moppert trekt zij zich daar natuurlijk niks
van aan.

- de Mus :** We moeten handtekeningen verzamelen ! Daar hoor je wel eens van. Als we allemaal onze handtekening zetten, en onze kinderen en onze kleinkinderen
- Muntelaar :** Dat er uit zo'n klein hoofd zo'n goed idee kan komen.
- Kyra :** Het is het proberen waard.
- Isabelle :** Kinderen en kleinkinderen lijkt me niet nodig maar een lijst met handtekeningen en een lijst met de dieren die jullie willen.....daar kan ze toch met goed fatsoen niet onderuit.
- Kyra :** En als ze dan nog niet wil luisteren.....
- Sam :** Dan wordt er grof geweld gebruikt.
- Isabelle :** Sam, doe normaal. Als ze dan nog niet luistert gaan we over tot actie. Maar nu eerst die lijst.

SCENE 7 Het kantoor van mevrouw Kluitjes

Kluitjes zit in haar kantoor. Ze is druk aan het telefoneren. Tegelijkertijd heeft ze een spuitbus insektenspray waarmee ze een vlieg probeert te vermoorden. Links staat een detectorpoortje zoals die ook op vliegvelden en in warenhuizen voorkomen. Portier Harry is druk bezig dit poortje met behulp van tangen en schroevendraaiers gebruiksklaar te maken.

- Kluitjes :** Dus als ik het goed begrijp kan de jury op elk moment komen binnenvallen..... Nee, dat is geen enkel probleem, dit bejaardenhuis is altijd tip- top in orde.....Ik denk zeker dat ik, eh, wij een hele goede kans maken. Wat is trouwens de hoofdprijsaha, een verrassing. Spannend, hoor. Nou, bedankt voor de informatie. Dááág. (tot Harry) En.... hoever ben je met die fantastische uitvinding van je?
- Harry :** Mevrouw, nog even en d'r komt geen dierlijk organisme dit gebouw meer binnen. Dit uiterst moderne staaltje technisch vernuft weet middels fauna-allergische scan-sensoren elk beestje, hoe klein ook, op te sporen. Iedere bezoeker die hier binnenkomt moet door dit poortje. Heeft zo'n bezoeker ergens een dier verstopt ?PIEP,PIEP,PIEP,PIEP !! Heeft de bezoeker last van hoofdluis ?PIEP, PIEP,PIEP,PIEP! Kortom, zodra deze superuitvinding van mij bij de hoofdingang is geïnstalleerd zal de Gouden Horizon gegarandeerd dier- en beestvrij zijn.
- Kluitjes :** Ik help het je hopen, Harry, het heeft me een vermogen gekost.
- Isabelle, Kyra, Sam, Joram, Lotje en Minoes komen links op en blijven voor het poortje staan.*
- Isabelle :** Goedemorgen, mevrouw.
- Kluitjes:** (heel verbaasd) Goedemorgen.....eh, ik kan mij niet herrinneren dat wij een afspraak hadden. Wie zijn jullie ?
- De kinderen stappen nu één voor één door het poortje om zich voor te stellen. Op het moment dat Minoes door het poortje stapt begint het keihard te piepen.*
- Harry :** Halt, stop, we hebben beet. Niemand de deur uit ! Geen paniek !
- Kluitjes :** (door Harry heen gillend) Help ! Beesten. Ze hebben beesten bij zich! Waarschuw de brandweer !

- Harry :** (*Heeft Minoes beetgegrepen*) Ik heb de dader te pakken. Alles onder controle !
- Kluitjes :** Zet dat ding uit ! Zet in godsnaam dat ding uit ! Ik word helemaal stapelgek van dat ding !
- Harry laat Minoes weer los en zet het alarm uit .*
- Kluitjes :** (*tot Minoes*) Volgens dat apparaat heb jij beesten bij je. Vertel op, waar heb je ze verstopt. Of heb je soms last van hoofdluis ?
- Minoes :** Ik heb helemaal geen beesten. Dat apparaat is gek !
- Harry :** Jonge dame, mijn uitvinding is niet gek ! Het bespeurt een dierlijk organisme !
- Sam :** Dierlijke organisten? Ik hoor anders niks.
- Joram :** Ik snap het al ! Ze heeft wormpjes !
- Minoes :** Hou je mond ! Dat hoeft toch niet iedereen te weten !
- Kluitjes :** Jesses, bah, vies kind ! Denk erom dat je hier niet naar de W.C. gaat! Blijf in ieder geval uit mijn buurt. Trouwens, wie zijn jullie en wat komen jullie doen ?
- Kyra :** Wij komen namens de bejaarden met u praten over het probleem van de verboden huisdieren.
- Minoes :** (*heeft een lijst bij zich, stapt op Kluitjes af en wil haar die overhandigen. Kluitjes doet net of de lijst besmettelijk is. Ze bespuit hem met haar spuitbus*) Wij hebben hier een lijst waarop bijna alle bejaarden hun handtekening hebben gezet.
- Lotje :** (*heeft ook een lijst*) En we hebben ook een lijst waarop staat welke dieren ze graag zouden willen.
- Isabelle :** We willen graag weten waarom u zo tegen dieren bent en waarom u zo weinig rekening houdt met de bewoners hier.
- Kluitjes :** Maar wacht eens even. Een van jullie heeft mij hierover al gebeld, nietwaar ? En nu komen jullie zomaar onaangekondigd hier binnenvallen. Mijn kantoor is geen kindercrèche ! Wat denken jullie wel. Eruit !
- Sam :** Ik neem aan dat het de bedoeling is dat we nu bang worden?
- Joram :** Wij hoeven nergens bang voor te zijn want we doen niks verkeerd.
- Kyra :** Waarom kunnen wij niet gewoon met u praten ?
- Isabelle :** Waarom bent u zo onredelijk ?
- Kluitjes :** (*woedend*) Ik praat niet met kinderen ! Kinderen hebben hier niks te zoeken. Dit is een bejaardentehuis. En er is er maar één die weet wat goed is voor bejaarden en dat ben ik ! Harry !
- Isabelle :** Hebben de bejaarden daar dan zelf helemaal niks meer over te vertellen ?
- Kluitjes :** (*smalend*) Bejaarden zijn ook kinderen, maar dan wat groter uitgevallen. Harry, wil jij deze...eh, jongelui..... even uitgeleide doen ?

- Isabelle :** Dat zal niet nodig zijn mevrouw, we komen er zelf wel uit. Maar u moet niet denken dat het hierbij blijft.
- Sam :** *(doet een eng spook na)* Wij komen terug. Niemand weet wanneer, niemand weet waahaahaar !!!
- Kluitjes :** HARRY !!
- Lotje :** We zijn al weg. *(kinderen af)*
- Kluitjes :** Wat gebeurt hier allemaal. Dit kan ik helemaal niet gebruiken. De jury kan elk moment langskomen
- Harry :** Jury, mevrouw ?
- Kluitjes :** Ik heb ons ingeschreven voor de wedstrijd :‘Bejaardentehuis van het jaar’. Dat betekent dat ons tehuis beoordeeld moet worden door een jury. En die komen natuurlijk op een onverwacht moment. Heb ik net alles keurig op orde, al die vieze beesten eruit, de bejaarden in het gareel en nu komen die vervelende kinderen weer moeilijk doen. Waarom zit alles zo tegen, waarom ik, waarom ik ?
- Harry:** Mevrouw, laten we nou niet de moed verliezen, er is nog niks aan de hand. Ik ga mijn scanner bij de hoofdingang installeren zodat we in ieder geval ongediertevrij zijn als ze komen.
- Kluitjes :** Dank je, Harry. *(Kluitjes zijgt neer op een stoel)*

Kluitjes valt in slaap. Langzaam komt de muziek op. Uit alle hoeken komen als ongedierte verklede kinderen op. Kluitjes krijgt een nachtmerrie die door een dans gestalte wordt gegeven. Als de dans is afgelopen is het speelveld leeg.

SCENE 9 Het kantoor van mevrouw Kluitjes.

Kluitjes loopt weer rond met de vliegenmepper. Ze slaat een vlieg dood.

- Muntelaar :** Heeft u even tijd, mevrouw, het is nogal belangrijk !
- Kluitjes :** Ach, Nelly, wat ben ik blij dat ik je zie. Met jou kan ik tenminste praten. Ik heb toch zo’n verschrikkelijke nachtmerrie gehad. Het hele tehuis zat onder de maden. Overall kwamen ze vandaan gekriebeld. Had ik maar eens even rust, heel even maar.
- Muntelaar :** Dan heb ik vrees ik slecht nieuws voor u. Ze gaan demonstreren ! Samen met die kinderen. Met spandoeken enzo, en met liederen. Op het marktplein. Vanwege de huisdieren.
- Kluitjes :** *(gilt het uit)* Wat zeg je ! Zijn ze nou helemaal gek geworden. Demonstreren, in de stad ! De bejaarden van de Gouden Horizon gaan ordinair lopen schreeuwen en gillen op straat ! Onze goede naam in één keer aan diggelen. Daar gaat m’n eerste prijs. Uitgerekend nu, nu de jury elk moment hier kan zijn gaan die halfgare museumstukken de straat op om als een stelletje verwende kleuters hun zin door te drammen. Ik stop ermee ! Ik ga met pensioen ! Niemand begrijpt me. Niemand ziet dat ik het beste met ze voor heb ! *(valt uitgeput in d’r stoel neer)*
- Muntelaar :** Als ze dezelfde pilletjes zouden gebruiken als ik zouden ze niet zo ontevreden zijn.
- Kluitjes :** Je bedoelt die pilletjes van Jan-Karel ?..... Nelly, wanneer is die demonstratie ?

Muntelaar : Morgenochtend.

Kluitjes : (*indringend*) Nelly, hoeveel van die pilletjes heb jij nog ?

Muntelaar : Een stuk of twintig.

Kluitjes : En hoe lang werkt één zo'n pil ?

Muntelaar : Een dag.

Kluitjes : Mooi. Dat is voorlopig genoeg. En zou Jan-Karel mij in de toekomst nog meer van die pilletjes kunnen leveren, denk je ?

Muntelaar : Dat lijkt mij geen probleem. Ik heb zijn telefoonnummer op m'n kamer. Als u even meeloopt dan bellen we hem gelijk op.

Kluitjes : Het is misschien niet helemaal.....maar 't is voor de goede zaak. (*samen af*)

SCENE 13 **De hal van bejaardentehuis 'de Gouden Horizon'.**

Rechts zit Harry achter zijn portiersbalie, een eenvoudig loketje. Het detectorpoortje is geïnstalleerd.

Harry : Daar zit ik dan. Iedereen slaapt maar Harry mag overuren maken." Een paar uurtjes", zegt ze. Midden in de nacht ! "Ik verwacht nog bezoek." Midden in de nacht en mevrouw Kluitjes verwacht nog bezoek ! Zal me het bezoek wel wezen. Ze denkt toch zeker niet dat de jury van die rare wedstrijd midden in de nacht komt kijken of iedereen wel lekker slaapt ! Ze is er toe in staat. Volgens mij is ze goed overspannen. (*Er wordt gebeld.*)

Harry : Ah, daar zal je het bezoek hebben. Het zal mij benieuwen.

Harry sloft naar de deur. Op het moment dat hij de deur opent schiet er een kat naar binnen, door het poortje. Het alarm begint direkt te gillen. Harry rent achter de kat aan maar die is al een gang ingeschoten. Kluitjes komt in een afzichtelijke duster op het lawaai af. Het alarm gilt maar door.

Kluitjes : Wat is er aan de hand ! Waarom gilt dat ding zo ! Zijn er inbrekers !

Harry : Een kat, een zwarte kat, er is een zwarte kat in het pand !!

Kluitjes : Jesses, een beest, een beest met vlooiën, in mijn bejaardentehuis !!!!

Harry : Hij is volgens mij de gang in geschoten.

Kluitjes en Harry af. Zodra de twee uit beeld zijn glippen Sam en Joram door de nog openstaande deur naar binnen en verstoppen zich ieder achter een plant. Direct daarna komen Kluitjes en Harry weer op. Harry heeft de kat te pakken, gooit hem buiten en sluit de deur. Het alarm gilt nog steeds.

Kluitjes : Zet dat ding af. Zet in godsnaam dat ding af !

Harry zet het alarm af. Elke keer als Harry of Kluitjes zich verplaatst moeten de jongens zich ook verplaatsen om niet gezien te worden.

Kluitjes : Hoe kom je er trouwens bij om een kat binnen te laten.

Harry : Hij belde aan en

Kluitjes : Een kat die aanbelt ! Maak dat de kat wijs .

Het geluid van een brommer zwelt aan. Er wordt weer gebeld.

Harry : Daar is ie weer.

Kluitjes : Op de brommer zeker ! Laat mij maar even. (*doet open*) Ah, Jan-Karel, kom binnen.

Jan-Karel Muntelaar komt op z'n brommer binnen rijden, zet het ding uit en op z'n standaard.

Kluitjes : Eh, Harry, zou jij eens even naar de verwarming op mijn kamer kunnen kijken. Die is geloof ik een beetje defect. Hij wordt niet meer warm.

Harry : Midden in de nacht, mevrouw ? Nou, ja, het zal wel. (*gaat af*)

Kluitjes : (*geheimzinnig*) Hoeveel heb je bij je ?

Jan-Karel : (*haalt twee fel-gele dozen uit z'n fietstassen*) Twee dozen met elk duizend pilletjes. En niet meer dan één per dag, anders gaan ze eraan wennen en dan hebben ze steeds meer nodig. En als ze opraken, dan belt u maar weer, alleen nooit op m'n werk, want eigenlijk mag dit natuurlijk niet. Dat is dan duizend gulden.

Kluitjes : Wat zeg je, duizend gulden ?

Jan-Karel : Duizend gulden. Da's niks, mevrouw. Da's twee kwarretjes per pil. Een hele dag in de wolken voor twee kwarretjes ! Kom daar vandaag de dag nog maar eens om. Een glaasje jenever kost al een knaak en daar heb je d'r toch al gauw een stuk of zes van nodig om een beetje van de grond te komen.

Kluitjes : Ja, ja, 't is al goed. Dan bezuinig ik wel op de luiers. Hier, pak aan.

Jan-Karel : Mevrouw, de groeten aan mijn moeder en denk eraan.....mondje dicht ! Ik zeg maar zo, een tevreden klant is een stille klant.

Jan-Karel start zijn brommer en verdwijnt.

Kluitjes : Waar zal ik ze eens verstoppen. Op mijn kamer natuurlijk.(*wil aflopen*) Oh, nee ! Daar is Harry bezig. Wacht even. Ik stop ze wel zolang hierin.(*stopt de pillen in de paraplubak*) Ziezo, voorlopig kunnen we vooruit.

Sam : Het is toch niet te geloven. Die ouwetjes worden koest gehouden met een of ander medicijn.

Joram : Drugs, zul je bedoelen, dat was een drugsdealer.

Sam : Elke ochtend bij het ontbijt een pilletje en je hoort ze niet meer. Het hele bejaardentehuis tevreden.

Joram : Wat doen we nou ? Zouden we toch niet beter de politie waarschuwen ? De narcotine-brigade ?

Sam : Nee, wacht, ik denk dat ik een idee heb. Sterker nog, ik weet zeker dat ik een idee heb ! Luister. Punt één, we nemen die pillen mee. Nee, beter nog, die hele paraplubak. Punt twee, hoe laat gaat morgen het dieren-asiel open ?

Joram : Dieren-asiel ?

Sam : Leg ik straks wel uit. Kom mee ! (*ze nemen de hele paraplu-bak mee en gaan af*)

SCENE 14 De hal van bejaardentehuis 'de Gouden Horizon'

Er is een nacht voorbij gegaan. De ochtend dient zich aan met het geluid van vele wekkers.

Track 22

Kluitjes komt tandenpoetsend op en wil naar de paraplubak lopen om de pillen te pakken. Als ze ziet dat die verdwenen is begint ze paniekerig rond te zoeken. Harry komt op.

Harry : Môge, mevrouw.

Kluitjes : (*schuimend van de tandpasta*) Harry, heb jij, ik bedoel, weet jij.....ik ben iets kwijt. De paraplubak, waar is de paraplubak ?

Harry : Gisteren stond ie hier nog.

Kluitjes : Ja, dat weet ik ook wel. Ik heb er zelf nog ,ehmijn handschoenen ingestopt.

Harry : Uw handschoenen, mevrouw ? Maar die horen ook helemaal niet in.....

Kluitjes : Wat doet dat er nou toe !! Waar is potdomme die paraplubak gebleven !

Opa en oma op.

Oma : Mevrouw Kluitjes, u zochten we. We hebben een probleem. We hadden een afspraak met onze kleindochter Kyra maar nu weten we niet meer of ze nou wel of niet al is langsgeweest.

Opa : Terwijl ik normaal gesproken toch een uitstekend geheugen heb.

Buskermolen met verpleegster, Verbiest en de Kapitein op.

Verbiest : Mevrouw Kluitjes, ik ben het zat. Ik ga vandaag nog naar het asiel om Kastor terug te halen. Of u dat nou goed vindt of niet.

Kapitein : Waar blijft het ontbijt, verdikkeme. Wat is er met dit tehuis eigenlijk aan de hand.

Opa : Hebben we dan nog niet ontbeten ?

Buskermolen : Wat dat ontbijt betreft, als u maar niet denkt dat ik nog een hap van die.....

Verpleegster : (*heel hard*) RUSTIG !!!!!!!!!!!!!!! En nou zeg ik het niet meer.
(*Buskermolen zwijgt verpletterd*) Boezem en de Mus en Muntelaar op.

Boezem : Ik eis een verklaring. Waarom is die demonstratie niet doorgegaan. Waarom hadden we daar ineens geen zin meer in. Wat voor mysterieuze krachten spelen hier.

de Mus : Het lijkt wel of ik een kater heb. En ik heb helemaal niks gedronken.
(*De andere bejaarden komen nu ook op. Er wordt gemopperd en gezeurd .*)

Kluitjes : (*nog meer in paniek*) Mensen, mensen, rustig nou. Er is niets aan de hand. Het ontbijt wordt zo geserveerd. Alles komt goed, alles komt goed ! (*de bel gaat*)

Kluitjes : Mijn hemel, daar zal je de jury hebben ! Mensen, ga nou toch rustig naar de conversatiezaal.

Harry is naar de deur gegaan en doet open. Zonder af te wachten of ze binnen mogen komen verschijnen de kinderen. Ze hebben allerlei dieren bij zich. Een vissekom, een kooi met vogel, een hokje met cavia, een geitje, een hond, diverse andere dieren met hoge aaibaarheidsfactor. Joram heeft een groot pak bij zich. De paraplubak van Kluitjes, maar ingepakt in kadopapier.

Isabelle : Hallo, allemaal. Kijk eens wat we hier hebben. Jullie eigen dieren en nog een hele hoop nieuwe.

Het alarm gaat af maar Joram zet het achteloos weer uit. Harry is verbijsterd.

Sam : (*Gaat met een sigarenkistje naar Kluitjes toe*) En speciaal voor u, mevrouw Kluitjes, een Braziliaanse Reuzen-mest-kever, inclusief verse stront.

Kluitjes roept Harry om haar op te vangen en valt flauw. Harry legt haar op een stoel neer. De kinderen gaan ieder naar een stel bejaarden om de dieren uit te delen en er ontstaat een hele gezellige bende van door elkaar heenkletsende mensen. Dan gaat de bel.

Harry Dit is geen bejaardencentrum, dit is een gekkenhuis ! (*Harry doet open. Er komen twee of drie mensen binnen. De JURY ! Er valt een stilte.*)

Juryv.: Nee, nee, gaat u rustig door, trekt u zich van ons niks aan. Wij zijn alleen maar de jury van de "het bejaardentehuis van het jaar" competitie. Doe maar net of we er niet zijn.

Het geklets gaat weer verder. De jury mengt zich onder de mensen en kijkt tegelijkertijd goed rond. Kluitjes is bijgekomen maar houdt zich bewusteloos. Ze vreest het ergste. De jury overlegt even en dan vraagt de voorzitter het woord.

Juryv. : Ahum, ahum, mag ik even uw aller aandacht.

Jurylid 2 : Wij zijn al in heel veel bejaardentehuizen geweest. We hebben er meegemaakt waar bijna niks meer bewoog. We hebben er meegemaakt waar alles naar de schoonmaakazijn stonk. Er waren er waar het vies en donker was of juist heel licht en koud. In sommige was alles verboden en in andere mocht weer veel te veel.

Jurylid 2 : Natuurlijk hebben we ook goede tehuizen gezien maar wat we hier meemaken is toch wel heel bijzonder. Een gemoedelijke sfeer, tevreden bewoners, gezellig veel kinderen op bezoek, overal huisdieren en toch is alles netjes en hygiënisch. Een zeldzame prestatie.

Juryv. : Zo zeldzaam dat het wel erg raar moet lopen wil dit bejaardentehuis niet in de prijzen vallen. Mag ik weten wie de directrice is die dit allemaal voor elkaar heeft gekregen ?

Kluitjes : Goedenmorgen, ik ben mevrouw Kluitjes. Ik ben hier de directrice. Ik heb altijd al gezegd, bejaarden en huisdieren is een uitstekende combinatie. Mijn motto is: 'Haal de natuur in huis !'

Juryv. : Mevrouw, mijn complimenten. Wij zullen u zeker voordragen, daar kunt u op rekenen.

Kyra : Nou, mevrouw Kluitjes, gefeliciteerd. Wat jammer nou dat u volgende week al met pensioen gaat !

Kluitjes : (*niet begrijpend*) Ik, eh.....

Sam : (*hard*) Jazeker, dan neemt mevrouw Kluitjes na een actieve en vruchtbare carrière helaas afscheid van de Gouden Horizon. Wij hebben al een afscheidskado !

- Joram :** *(pakt de paraplubak uit)* Kijk eens hier, mevrouw. Helemaal voor u. En er zit ook nog iets in ! *(haalt de twee dozen tevoorschijn)* Zal ik ze even voor u open maken, **dan kan iedereen zien wat er in zit !!!**
- Kluitjes :** Nee, nee, dat hoeft niet, hoor. Ik pak het thuis wel verder uit *(wil de dozen pakken maar Joram trekt ze terug)*.
- Kyra :** Nou, mevrouw Kluitjes ? Wilt u nog iets zeggen ?
- Kluitjes :** Ik, eh, ga er inderdaad maar mee stoppen. Het spijt me natuurlijk geweldig, maar bepaalde omstandigheden.....
- Isabelle :** Mooi. Dan willen wij nu, naast het kado, ook nog een afscheidslied voor u zingen.
- Lotje :** Voor onze lieve, lieve directrice !
- Minoes :** We zullen haar nooit vergeten !
- Allen :** **zeg, ken je het bejaardenhuis 'de gouden horizon'**
dat was zo'n ouwemensenhuis waar helemaal niks kon
de mensen die er woonden die verveelden zich dood
omdat de direktice elk huisdier verbood
daar hebben wij een stokje voor gestoken
en haar verzet is eindelijk gebroken
nu mogen de bejaarden als ze willen een dier
en leven ze het leven..... met veel meer plezier
- zo zitten straks die lieve oudjes**
met hun Minoesje voor het raam
ze leren hun parkietje praten,
verzinnen voor hun vis een naam
de mensen van 't asiel zijn ook verschrikkelijk blij
want dankzij onze aktie komt er weer wat ruimte vrij.
- die vreselijke Kluitjes gaat vervroegd met pensioen**
daar is helaas voor haar geen ene moer aan te doen
we hopen dat ze zich ook zonder ons amuseert
misschien dat ze zich tot een rare sekte bekeert
we zijn nu met z'n allen heel gelukkig
al kijkt die arme Kluitjes nog wat nukkig
misschien heeft ze behoefte aan een lieve bouvier
en zingt ze straks het laatste stukje vrolijk met ons mee
- zo zitten straks.....**
- Juryv. :** Iedereen moet wel erg veel van u houden. Zoveel warmte, zoveel genegenheid !
- Verbiest** Namens de bejaarden wil ik ook nog graag een woordje zeggen. Natuurlijk betreuren wij het afscheid van mevrouw Kluitjes ten zeerste maar wij zijn, dankzij haar, vol vertrouwen in de toekomst. En het allerlaatste woord is aan mevrouw Hopstaken.
- Hopstaken :** *(verbaasd)* Ikke ? Ik, ehIk ben mijn tekst kwijt.

Einde